

Başkan Thomas S. Monson

İtaat Nimetler Getirir

Hakikatin bilgisi ve en önemli sorularımız için verilen yanıtlar Tanrı'nın emirlerine itaat ettiğimizde gelir.

Sevgili kardeşlerim, bu sabah sizlerle beraber olmaktan dolayı çok minnettarım. Size hitap etme ayrıcalığı ile karşınızda dururken sizden inancınızla ve dualarınızla beni desteklemenizi diliyorum.

Asırlar boyunca, erkek ve kadınlar huzuru ve mutluluğu nasıl elde edebileceklerinin yanı sıra bu ölümlü hayatı ve bu hayattaki konumları ve amaçları ile ilgili bilgi ve anlayışı araştırdılar. Her birimiz böyle bir arayış içerisindeyiz.

Bu bilgi ve anlayış bütün insanlık için mevcuttur. Ebedi olan hakikatler bu bilgi ve anlayışı kapsamaktadır. Öğreti ve Antlaşmalar'da 1. bölüm, 39. ayette şunu okuruz: "İşte ve bakın, Rab'bin Tanrı olduğunu görün ve Ruh buna tanıklık eder ve bu tanıklık doğrudur ve hakikat sonsuza dek sürekli kalır."

Ünlü bir şair şöyle yazmıştır:

Gökler dağılsa ve yeryüzünün kaynakları yok olsa bile, Hakikat, var oluşun özü, en kötü şartlara dayanacaktır, Hakikat ebedidir, değişmez, sonsuza dek sürer.¹

Bazı kişiler, "Böyle bir hakikat nerede bulunur ve onun nasıl farkına varırız?" diye sorabilir. Peygamber Joseph Smith aracılığıyla Kirtland, Ohio'da, Mayıs 1833'te verilen bir vahiye Rab şöyle bildirdi:

"Hakikat bir şeyin şimdi, geçmişte ve gelecekte olan bilgisidir. . .

"Hakikatin Ruhu Tanrı'dandır. . .

"Ve hiç kimse O'nun emirlerini tutmadıkça tamamını alamaz.

"[Tanrı'nın] emirlerini tutan kişi hakikatte yücelip her şeyi bilene kadar hakikati ve ışığı alır."²

Ne görkemli bir vaat! "[Tanrı'nın] emirlerini tutan kişi, hakikatte yücelip her şeyi bilene kadar hakikati ve ışığı alır."

Sizin veya benim, sevindirici haberin tamamının iade edildiği bu aydınlanmış çağda, hakikati bulmak için keşfedilmemiş denizlere açılmamızı ya da işaretsiz yollarda yolculuk etmemizi gerektiren hiçbir sebep yoktur. Sevgi dolu Cennetteki Baba yolunuzu belirlemiş ve güvenilir bir kılavuz olan *itaati* de temin etmiştir. Hakikatin bilgisi ve en önemli sorularımız için verilen yanıtlar Tanrı'nın emirlerine itaat ettiğimizde gelir.

Hayatımız boyunca itaat etmeyi öğreniriz. Çok küçük olduğumuz zamanlardan başlayarak, bize bakmakla sorumlu olanlar güvenliğimizi sağlamak için talimatlar ve kurallar koymuşlardır. Eğer bu tür kurallara tamamen itaat etseydik hayat hepimiz için daha kolay olurdu. Fakat çoğumuz tecrübelerimiz sayesinde itaat etmenin hikmetini öğreniriz.

Ben büyürken, ailem her yaz temmuz ayının başından eylül ayının başına kadar Utah'taki Provo Kanyonunda, Vivian Park'taki kulübemizde kalırdı.

Kanyondaki tasasız o günlerdeki en iyi arkadaşlarımdan biri Danny Larsen'dı ve onun ailesinin de Vivian Park'ta kulübeleri vardı. Her gün o ve ben, dere ve ırmakta balık tutarak, taş ve diğer hazineleri toplayarak, dağ yürüyüşü yaparak, tırmanarak ve adeta her günün, her saatin, her dakikanın tadını çıkararak, bu çocuk cennetinde dolaşırdık.

Bir sabah Danny ve ben, kanyon-daki bütün arkadaşlarımızla beraber o akşam kamp ateşi yakmak istediğimize karar verdik. Hepimizin beraber toplanabileceği yakın bir alanda kendimize bir yer açmamız gerekiyordu. Alanı kaplayan haziran ayı çimleri kurumuş ve dikenli olmuştu ve bizim amacımız için alanı elverişsiz hale getirmişti. Büyük, yuvarlak bir alanı açmayı planlayıp uzun çimleri koparmaya başladık. Tüm gücümüzle asılıp çektik ama koparabildiğimiz tek şey bir avuç inatçı otlardı. Bu işin bütün gün süreceğini gördük; zaten enerjimiz ve hevesimiz de azalmıştı.

Ardından düşündüğüm şey benim sekiz yaşındaki aklıma gelmiş mükemmel bir çözümdü. Danny'e dedim ki, "Yapmamız gereken tek şey bu otları ateşe vermek. Otların arasında daire büyüklüğünde bir alanı *yakalım!*" Danny hemen kabul etti ve birkaç kibrit getirmek için kulübemize koştum.

Sekiz yaşında kibrit kullanmak için izniniz olduğunu düşünenlerinize varsa, şunu açıkça belirtmek istiyorum ki hem Danny'e hem de bana yetişkin gözetimi olmadan kibrit kullanmak yasaklanmıştı. Her ikimiz de ateşin tehlikeleri konusunda defalarca uyarılmıştık. Fakat ailemin kibritleri nerede sakladığını biliyordum ve o alanı açmamız gerekiyordu. Aklıma ikinci bir fikir gelmeden, kulübemize koştum ve birkaç kibrit tanesini çıkardım ve hiç kimsenin beni görmediğinden emin olmak istedim. Kibritleri ceplerimden birisine çabucak sakladım.

Danny'e doğru koştum ve heyecanlıydım çünkü cebimde probleminiz için bir çözüm vardı. Ateşin sadece isteğimiz kadar yanacağını ve sonra sihirli bir şekilde kendiliğinden söneceğini düşündüğümü hatırlıyorum.

Bir kayanın üzerinde kibriti yaktım ve kurumuş haziran çimlerini ateşe verdik. Çimler sanki benzine batırılmışçasına tutuştu. İlk önce Danny ve ben otların kaybolduğunu gördüğümüzde çok heyecanlandık ama ateşin kendiliğinden sönmeyeceği hemen belli oldu. Ateşi durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şeyin olmadığını farkına vardığımızda panikledik. Tehlikeli alevler dağ yamacındaki yabancı çimleri yakmaya başlamış ve çam ağaçları ile önündeki her şeyi tehlikeye atmıştı.

En sonunda yardım istemek için koşmaktan başka bir seçeneğimiz yoktu. Vivian Park'taki müsait kadın erkek herkes alevleri söndürmek için ellerinde ıslak çuvallarla ileri geri gidip yere vurarak alevleri söndürmeye çalıştılar. Saatler sonra ateşten geri kalan közler de söndürüldü. Asırlık

çam ağaçları ve aynı zamanda alevlerin er ya da geç ulaşabileceği evler de kurtarılmıştı.

Danny ve ben o gün çok önemli dersler öğrendik; özellikle itaatin önemini.

Fiziksel güvenliğimizi sağlamaya yardımcı olan kurallar ve yasalar vardır. Aynı şekilde Rab, ruhsal güvenliğimizi sağlamaya yardımcı olan talimatlar ve emirler vermiştir ki böylece genelde tehlikeli olan bu ölümlü hayatı başarıyla geçebilelim ve Cennetteki Babamız'a en sonunda dönebilelim diye.

Yüzyıllar önce hayvanları kurban etme geleneğini abartan bir nesle Samuel cesurca şunu demiştir: "Söz dinlemek kurbandan, sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir."³

Bu düzenleme döneminde Rab, Peygamber Joseph Smith'e vahiyle Rab'bin insanlardan yüreklerini ve istekli olmalarını talep ettiğini bildirdi; istekli olanlar ve itaat edenler bu son günlerde Siyon topraklarının iyi ürünlerini yiyeceklerdir."⁴

Eski ve çağdaş bütün peygamberler itaat etmenin kurtuluşumuz için önemli olduğunu biliyorlardı. Nefi, "Gidip Rab'bin emrettiği işleri yapacağım"⁵ diye açıkladı. Başkaları inançlarında ve bağlılıklarında bocalamalarına rağmen Nefi asla bir kere de olsa Rab'bin kendisinden istediği şeyleri yapmayı ihmal etmedi. Sonuç olarak tahmin edilemeyecek kadar çok nesil kutsandı.

İbrahim ve İshak'ın hikayesi itaat etmenin ilham verici bir öyküsüdür. Tanrı'nın emrine itaat ederek sevgili İshak'ını kurban olarak sunmak amacıyla Moriya bölgesine götürmek İbrahim için ne kadar acı ve zor olmuştur. İbrahim'in kararlaştırılmış yere doğru seyahat ederken yüreğindeki ağırlığı anlayabilir miyiz? İshak'ı bağlayıp onu sunağa yatırdığında ve onu öldürmek için bıçağı eline aldığı anda, eminim çektiği acılardan dolayı vücudu perişan bir durumdaydı, zihni ise işkence çekiyordu. Sarsılmaz bir inançla ve Rab'be olan tam güveniyle Rab'bin

emrini dinledi. Meleğin sesi o kadar görkemliydi ki bu İbrahim'i ne kadar da mutlu etmiştir: "Çocuğa dokunma; ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."⁶

İbrahim denenip sınıandı ve bağlılığından ve itaatkarlığından dolayı Rab ona şu görkemli vaadi verdi: "Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin."⁷

Böyle dramatik ve yürek parçalayan bir şekilde itaatkar olduğumuzu kanıtlamamız bizden istenirse de itaat etmemiz bizden istenir.

Başkan Joseph F. Smith Ekim 1873'te şunu bildirdi, "İtaat etmek cennetin birinci yasasıdır."⁸

Başkan Gordon B. Hinckley şöyle demiştir: "Son Zaman Azizlerinin mutluluğu, Son Zaman Azizlerinin huzuru, Son Zaman Azizlerinin gelişimi, Son Zaman Azizlerinin refahı ve bu insanların ebedi kurtuluşu ve yücelişi Tanrı'nın. . . öğütlerine itaat etmekte yatar."⁹

İtaat peygamberlerin niteliğidir; asırlar boyunca onlara güç ve bilgi sağlamıştır. Bu güç ve bilgi kaynağının bizim hakkımız olduğunu fark etmemiz bizim için de önemlidir. Tanrı'nın emirlerine itaat ettiğimizde, bu şeyler her birimiz için her zaman mevcut olacaktır.

Yıllar boyunca özellikle sadık ve itaatkar olan sayısız insan tanıdım. Onlar sayesinde kutsandım ve ilham aldım. Sizlerle böyle iki kişi hakkında bir hikaye paylaşmak istiyorum.

Walter Krause, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Doğu Almanya diye bilinen ülkede ailesiyle birlikte yaşayan Kilise'nin sadık bir üyesiydi. O zamanlarda dünyanın o bölgesinde özgürlük olmadığı için yaşadığı zorluklara rağmen Kardeş Krause, Rab'bi seven ve O'na hizmet eden bir kişiydi. Bağlılıkla ve özenle ona verilen her görevi yerine getirirdi.

Diğer bir kişi, Macaristan asıllı Johann Denndorfer, Kilise'ye Almanya'da katılmıştı ve 17 yaşındayken 1911 yılında orada vaftiz olmuştu.

Bunun üzerinden çok uzun zaman geçmeden Macaristan'a geri döndü. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra memleketi Debrecen şehrinde fiilen esir kaldı. Özgürlük Macaristan halkından da alınmıştı.

Kardeş Walter Krause, Kardeş Denndorfer'i tanımıyordu ve onun ev öğretmeni olması ve onu düzenli bir şekilde ziyaret etmesi için kendisine bir görev verildi. Kardeş Krause ev öğretmeni yoldaşını aradı ve ona şöyle dedi: "Kardeş Johann Denndorfer'i ziyaret etmemiz için bize bir görev verildi. Bu hafta benimle gelip onu görmek için ve ona bir sevindirici haber mesajı vermek için müsait misin?" Ve sonra "Kardeş Denndorfer Macaristan'da yaşıyor" diye ekledi.

Şaşkın yoldaşı, "Ne zaman yola çıkıyoruz?" diye sordu.

"Yarın" diye yanıt geldi Kardeş Krause'dan.

"Ne zaman eve geri döneriz?" diye sordu yoldaşı.

Kardeş Krause, "Oo, tahminen bir hafta içinde, eğer geri dönersek."

İki ev öğretmeni olan bu yoldaşlar, Kardeş Denndorfer'i ziyaret etmek için yola çıktılar; Almanya'nın kuzeydoğu bölgesinden Debrecen, Macaristan'a trenle ve otobüsle yolculuk ettiler; uzun bir yolculuktu. Kardeş Denndorfer'in savaştan bu yana ev öğretmenleri olmamıştı. Şimdi, Rab'bin bu hizmetkarlarını gördüğünde, geldiklerinden dolayı çok minnettar oldu. İlk önce onların elini sıkmayı istemedi. Bunun yerine odasına gitti ve küçük bir dolaptan içinde yıllarca biriktirdiği ondalığının olduğu bir kutuyu çıkardı. Ondalığını ev öğretmenlerine uzattı ve şöyle dedi: "Şimdi Rab'be borçlu değilim. Şimdi Rab'bin hizmetkarlarının ellerini sıkmaya layık olduğumu hissediyorum!" Kardeş Krause bana daha sonra, yıllardan beri Kilise ile irtibat kuramayan bu sadık kardeşin itaatkar bir şekilde ve devamlı olarak ondalığını ödemek için kıt maaşının yüzde 10'unu ayırdığını düşündüğünde tarif edilemez

bir şekilde duygulandığını söyledi. Ondalığını ödeme ayrıcalığının ne zaman ya da nasıl olacağını bilmeden parasını biriktirmişti.

Kardeş Walter Krause dokuz yıl önce 94 yaşında vefat etti. Hayatı boyunca bağlılıkla ve itaatkarlıkla hizmet etti ve bana ve onu tanıyan herkese ilham kaynağı oldu. Kendisine yapması için vazifeler verildiğinde asla sorgulamadı, asla homurdanmadı ve asla mazeret aramadı.

Kardeşlerim, bu hayatın büyük imtihanı itaat etmektir. "Tanrı'ları Rab'bin onlara emrettiği her şeyi yapıp yapmayacaklarını görmek için onları bu şekilde deneyeceğiz, dedi Rab."¹⁰

Kurtarıcı şunu bildirdi: Benim elimden nimet isteyen herkes bu nimet için kararlaştırılmış yasaya ve yasanın koşullarına dünyanın kuruluşundan önce tayin edildiği gibi uyacaktır."¹¹

Kurtarıcımız'ın gösterdiği itaatkarlık örneğinden daha iyi bir örnek yoktur. Pavlus, O'nun hakkında şunu söyledi:

"Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.

"Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu."¹²

Kurtarıcı kusursuz bir hayat yaşayarak, Kendisine verilen kutsal görevi onurlandırarak Tanrı'ya olan içten sevgisini gösterdi. Asla kibirli değildi. Asla gururlanıp böbürlenmedi. Asla vefasız olmadı. Her zaman alçakgönüllüydü. Her zaman samimiydi. Her zaman itaat etti.

Hilelerin ustası İblis tarafından ayartılmasına, 40 gün, 40 gece oruç tutmaktan fiziksel olarak zayıf düşmesine ve aç olmasına rağmen, kötü olan tarafından İsa'ya en cazip ve en kışkırtıcı tekliflerde bulunulmasına rağmen, O doğru olduğunu bildiği şeylerden sapmayı reddederek itaatkarlığın ilahi bir örneğini bize gösterdi.¹³

"Terinin toprağa düşen kan damlalarını andırdığı. . ." ¹⁴ öylesine bir acıya dayandığı Getsemani'deki ıstırapla yüzleştğinde, şunu söyleyerek

itaatkar Oğul örneğini gösterdi, "Baba, senin isteğine uygunsaydı, bu kasesi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun."¹⁵

Kurtarıcı ilk Havarilerine verdiği gibi size ve bana da şu talimatı verir: "Ardımdan gelin."¹⁶ İtaat etmeye hevesli miyiz?

Karmaşık ve değişken bir dünyanın zorluklarıyla yüzleşmek için bugün araştırdığımız bilgi, özlem duyduğumuz yanıtlar ve arzu ettiğimiz güç Rab'bin emirlerine isteyerek itaat ettiğimizde bizim olabilir. Rab'bin sözlerinden bir kere daha alıntı yapıyorum: "[Tanrı'nın] emirlerini tutan kişi hakikatte yücelip her şeyi bilene kadar hakikati ve ışığı alır."¹⁷

İtaatkar olanlara vaat edilen zengin ödüllere kutsanabilmemiz benim aciz duamdır. Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in adıyla, amin.

KAYNAKLAR

1. Oh Say, What is Truth? *İlahiler*, no. 272.
2. Öğreti ve Antlaşmalar 93:24, 26-28.
3. 1. Samuel 15:22.
4. Öğreti ve Antlaşmalar 64:34.
5. 1. Nefi 3:7.
6. Yaratılış 22:12.
7. Yaratılış 22:18.
8. Joseph F. Smith, "Discourse," *Deseret News*, Kasım 12, 1873, 644.
9. Gordon B. Hinckley, "If Ye Be Willing and Obedient," *Ensign*, Aralık 1971, 125.
10. İbrahim 3:25.
11. Öğreti ve Antlaşmalar 132:5.
12. İbraniler 5:8-9.
13. Bkz. Matta 4:1-11.
14. Luka 22:44.
15. Luka 22:42.
16. Yuhanna 21:22.
17. Öğreti ve Antlaşmalar 93:28.

Zamanımızın Öğretileri

Her ayın dördüncü pazar günü yapılan Melkizedek Rahipliği ve Yardımlaşma Cemiyeti dersleri “Zamanımızın Öğretileri”ne ayrılmaya devam edecektir. Bu derslerin her biri en sonuncu genel konferansta verilen bir veya daha fazla konuşmadan hazırlanabilir (aşağıdaki çizelgeye bakınız). Çadır kazığı ve bölge başkanları hangi konuşmaların seçileceğine karar verebilirler ya da bu sorumluluğu gözetmenlere ve dal başkanlarına verebilirler. Liderler, Melkizedek Rahipliği sahibi kardeşlerin ve Yardımlaşma Cemiyeti üyesi kız kardeşlerin aynı pazar gününde aynı konuşmaları çalışmalarının önemini vurgulamalıdır.

Dördüncü pazar toplantılarına katılanların, en son genel konferans konuşmalarının yer aldığı dergiyi incelemeleri ve sınıfa getirmeleri teşvik edilir.

Konuşmalardan Nasıl Ders Hazırlanacağına Dair Öneriler

Konuşmayı(ları) çalışırken ve öğretirken Kutsal Ruh'un yanınızda olması için dua edin. Dersi

hazırlarken başka materyalleri kullanmayı isteyebilirsiniz, ama konferans konuşmalarının onaylanmış ders konuları olduğunu unutmayın. Sizin göreviniz başkalarının Kilişe'nin en son genel konferansında öğretildiği gibi sevindirici haberi öğrenmelerine ve uygulamalarına yardımcı olmaktır.

Konuşmayı(ları) gözden geçirin, sınıfta bulunanlara yararlı olacak ilkeleri ve öğretileri bulun. Aynı zamanda bu gerçekleri öğretmenize yardımcı olacak konuşmada(larda) hikayeler, kutsal yazı referansları ve açıklamalar var mı diye bakın.

İlkeleri ve öğretileri öğretmek için bir taslak hazırlayın. Sınıf üyelerine yardımcı olacak soruları dahil etmeyi düşünün:

- Konuşmada(larda) geçen ilke ve öğretileri bulun.
- Onların anlamını düşünün.
- Anladıklarınızı, fikirlerinizi, tecrübelerinizi ve tanıklıklarınızı paylaşın.
- Bu ilke ve öğretileri hayatınızda uygulayın.

DERSLERİN ÖĞRETİLDİĞİ AYLAR	DÖRDÜNCÜ PAZAR DERS MATERYALLERİ
Nisan 2013–Ekim 2013	Nisan 2013 genel konferansında verilen konuşmalar*
Ekim 2013–Nisan 2014	Nisan 2013 genel konferansında verilen konuşmalar*

* Nisan ve ekim ayının dördüncü pazar günü dersleri için, konuşma(lar) bir önceki konferanstan ya da en son konferanstan seçilebilir. Bu konuşmalar birçok dilde conference.lds.org da bulunmaktadır.

Başkan Henry B. Eyring
Birinci Başkanlık Birinci Danışmanı

“Bana Gelin”

Sözleri ve örneğiyle, Mesih bize O'na nasıl yaklaşacağımızı göstermiştir.

İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin bu konferansında sizlerle birlikte olduğum için minnettarım. Bu Kilise O'nun Kilisesidir. O'nun krallığına girerken O'nun adını üzerimize alırız. O Tanrı'dır, Yaratıcı'dır ve mükemmeldir. Biz ölüm ve günaha tabi olan ölümlüleri. Yine de O bizler ve ailelerimiz için duyduğu sevgiyle, bizi O'na yakın olmaya davet eder. İşte O'nun sözleri: “Bana yaklaşın ve ben de size yaklaşacağım; beni gayretle arayın ve beni bulacaksınız; dileyin, alacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.”¹

Bu Paskalya zamanında bize, O'nun neden sevdiğimiz ve O'nun sadık öğrencilerine O'nun sevgili arkadaşları olmaları için verdiği söz hatırlatılmaktadır. Kurtarıcı şu sözü vermiştir ve O'na hizmet ettiğimiz zaman bizim yanımıza nasıl geldiğini söylemiştir. Bununla ilgili bir örnek, Peygamber Joseph Smith'le birlikte Mormon Kitabı'nın tercümesinde Rab'be hizmet ederken Oliver Cowdery'ye gelen bir vahiyde yer almaktadır: “İşte, sen Oliver'sin ve ben sana isteklerin doğrultusunda konuştum; bu yüzden, bu sözlerimi yüreğinde sakla. Tanrı'nın

emirlerini tutarken sadık ol, gayretli ol ve ben seni sevgi dolu kollarımla saracağım.”²

Kurtarıcı'ya yaklaşmanın ve O'nun bana yaklaşmasının sevincini en çok, emirlere bağlılığın sade davranışları ile yaşadım.

Sizin de böyle deneyimleriniz olmuştur. Bir Rab'bin sofrası toplantısına katılmayı seçtiğinizde bunu yaşamış olabilirsiniz. Ben çok küçükken bir Şabat gününde bunu tecrübe ettim. O günlerde Rab'bin sofrasına akşam toplantılarında katılıyorduk. 65 yıldan daha fazla zaman önce, ailem ve Azizler ile bir araya gelmek için verilen emri tuttuğum bir günün hatırası hala beni Kurtarıcı'ya yaklaştırmaktadır.

Dışarısı karanlık ve soğuktu. O akşam annem ve babamla ibadet salonunda ışık ve sıcaklık hissettiğimi hatırlıyorum. O'nun Oğlu'nu daima hatırlayacağımıza ve emirlerini tutacağımıza dair Cennetteki Babamız ile antlaşma yaparak, Harun Rahipliği sahipleri tarafından kutsanıp dağıtılan Rab'bin sofrasından yedik içtik.

Toplantının sonunda “Ey Kurtarıcı, Bu Akşam Benimle Kal” sözlerini

içeren “Bu Gece Yanımda Ol” adlı ilahiyi söyledik.³

O akşam Kurtarıcı'nın sevgisini ve yakınlığını hissettim. Ve Kutsal Ruh'un tesellisini hissettim.

Çocukken o Rab'bin sofrası toplantısı sırasında hissettiğim Kurtarıcı'nın sevgisinin ve O'nun yakınlığının hislerini bir kez daha yaşamak istedim. Bu yüzden son zamanlarda bir başka emri yerine getirdim. Kutsal yazıları araştırdım. Kutsal yazılar sayesinde tekrar geriye gidip Kutsal Ruh'un bana dirilmiş Rab'bin iki öğrencisinin evlerine gelip onlarla kalma davetini kabul ettiği zaman bu öğrencilerin hissettikleri şeyi hissetmeme izin vereceğini biliyordum.

O'nun Çarmıha Gerilişi ve gömülmesinden sonraki üçüncü gün hakkında okudum. İnançlı kadınlar ve diğerleri taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular ve O'nun naaşının orada olmadığını gördüler. O'nun naaşını meshetmek için O'na karşı yüreklerindeki duydukları sevgiyle gelmişlerdi.

İki melek görüldü ve şöyle diyerek neden korktuklarını sordu:

“Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?”

“O burada yok, dirildi. Daha, Celile'deyken size söylediğini anımsayın.

“İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.”⁴

Markos İncil'i meleklerden biri tarafından yapılan açıklamayı ilave eder: “Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.”⁵

Havariler ve öğrenciler Yerusolim'de toplanmışlardı. Doğal olarak

korkuyorlardı, merak ediyorlardı ve ölümü hakkında ve O'nun dirildiğine dair söylentilerin onlar için ne anlama geldiği hakkında birbirleriyle konuştular.

Öğrencilerden ikisi o gün öğleden sonra Yeruşalim'den Emmaus'a giden yolda yürüdüler. Dirilmiş Mesih yolda göründü ve onlarla birlikte yürüdü. Rab onlara gelmişti.

Luka kitabı onlarla yürümemize izin verir:

"Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı.

"Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.

"İsa "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi.

"Bunlardan adı Kleopas olan O'na, "Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye karşılık verdi."⁶

O'na İsa'nın İsrail'in Fidyeye ile Kurtarıcısı olacağına inanmışken O'nun ölmesi nedeniyle duydukları hüzdünden bahsettiler.

Bu iki kederli ve matemli öğrenciyle konuşurken dirilmiş Rab'in sesinde şefkat olmalıydı:

"İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!

"Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?" dedi.

"Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı."⁷

Daha sonra, küçük bir çocuk olduğum zamanlardan beri yüreğimi ısıtmış olan o anı yaşadım:

"Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı.

"Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içerdi girdi."⁸

O gece Kurtarıcı öğrencilerinin Emmaus köyü yakınındaki evine girme davetini kabul etti.

Onlarla sofraya oturdu. Ekmeği aldı, onu kutsadı, böldü ve onlara verdi. Onların gözleri açıldı ve böylece O'nu tanıdılar. Daha sonra onların gözlerinin önünden kayboldu. Luka o kutsanmış öğrencilerin hislerini bizim için kaydetmiştir: "Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?" dediler."⁹

O aynı saatte, iki öğrenci onbir Havari'ye başlarına geleni anlatmak üzere Yeruşalim'e geri koşturdular. O anda Kurtarıcı tekrar göründü.

Babası'nın tüm çocuklarının günahlarının kefareti için ödemek ve ölümün bağlarını koparmak için olan görevi ile ilgili peygamberlik sözlerini tekrarladı.

"Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek;"

"Günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalem'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak.

"Sizler bu olayların tanıklarısınız."¹⁰

Kurtarıcı'nın sözleri o zamanlar O'nun öğrencileri için olduğu gibi şimdi bizim için de doğrudur. Bizler bu şeylerin tanıklarıyız. Ve İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nde vaftiz olduğumuzda kabul ettiğimiz görkemli sorumluluk yüzyıllar önce Mormon sularında peygamber Alma tarafından bizim için açıkça anlatılmıştır:

"Ve öyle oldu ki onlara şöyle dedi: İşte burası Mormon suları (çünkü orası böyle biliniyordu) ve şimdi, siz Tanrı'nın ağılına katılmayı ve O'nun halkı olarak çağrılmayı arzu ediyorsanız ve çektiğiniz yüklerin hafiflemesi için birbirinizin yükünü taşımaya hevesliyseniz;

"Evet ve yas tutanlarla birlikte yas tutmaya, evet ve teselli olmaya ihtiyacı olanları teselli etmeye ve her zaman ve her şeyde ve olabileceğiniz her yerde, hatta ölünceye kadar Tanrı'nın tanıkları olarak durmaya hevesliyseniz, böylece Tanrı tarafından fideyle kurtarılabilir ve ilk dirilişte

dirilecek olanların arasında sayılabilirsiniz; böylece sonsuz yaşama kavuşabilirsiniz.

"Şimdi size söylüyorum, eğer yüreklerinizin arzusu buyusa, Ruhunu üzerinize daha bol dökebilmesi için Rab'be hizmet edeceğinize ve O'nun emirlerini tutacağınıza dair O'nunla bir antlaşmaya girdiğinizin kanıtı olarak O'nun adıyla vaftiz olmaya neden karşı çıkıyorsunuz?"

"Ve şimdi halk bu sözleri duyunca sevinçle el çırparak: "Yüreklerimizin arzusu budur!" diye haykırdı."¹¹

Yaşadığımız sürece hem muhtaçları ayağa kaldırmak hem de Kurtarıcı'nın tanıkları olmak üzere antlaşma altındayız.

Bunu ancak Kurtarıcı'ya karşı sevgi duyarak ve O'nun bize olan sevgisini hissederek başarabiliriz. Verdiğimiz sözlere sadık olduğumuzda, O'na olan sevgimizi hissedeceğiz. Sevgimiz artacak çünkü O'nun kudretini ve O'nun hizmetindeyken O'nun bize yaklaştığını hissedeceğiz.

Başkan Thomas S. Monson, Rab'bin sadık öğrencilerine olan vaadini bize sık sık hatırlatmıştır: "Ve sizi kim kabul ederse, ben de orada olacağım, çünkü ben önünüzden gideceğim. Ben sizin sağınızda ve solunuzda olacağım ve Ruhum yüreklerinizde olacak ve meleklerim sizi yukarı kaldırmak için etrafınızda olacak."¹²

Sizin ve benim O'nun bize doğru yaklaştığını hissetmemizin bir başka yolu daha vardır. Biz O'na bağlı bir hizmet sundukça, O, ailemizdeki sevdiğimiz insanlara yaklaşır. Ne zaman Rab'bin hizmetinde bir yerden taşınmak ya da ailemden ayrılmak zorunda kaldığımda, Rab'bin eşimi ve çocuklarımı bereketlediğini görmüşümdür. Kendisi sevgi dolu hizmetkarlarını hazırlayarak ailemi Kendisine yaklaştırmak için fırsatlar sağlamıştır.

Aynı nimeti siz de hayatlarınızda hissetmişsinizdir. Birçoğunuzun sonsuz hayata giden yoldan çıkan sevdiği kişiler vardır. Onları geri getirmek için ne yapabileceğinizi merak ediyorsunuzdur. Rab'be inançla

hizmet ettiğinizde onlara daha yakın olabileceğiniz konusunda Rab'be güvenebilirsiniz.

Joseph Smith ve Sidney Rigdon, Rab'bin işi için ailelerinden uzak-tayken O'nun onlara verdiği sözü hatırlarsınız: "Dostlarım Sidney ve Joseph, aileleriniz iyi durumda; onlar benim ellerimdeler ve onlara benim gözümde iyi olan şeyleri sunacağım, çünkü tüm kudret bendedir."¹³

Alma ve Kral Mosiya gibi, bazı sadık anne babalar Rab'be uzun süre iyi bir şekilde hizmet etmelerine ve bu anne babalarının Rab için olan fedakarlıklarına rağmen çocukları doğru yoldan çıkmışlardır. Ellerinden geleni yapmalarına, hatta sevgi dolu ve sadık dostlarından yardım almalarına rağmen bu anne babaların tüm çabaları sonuçsuz kalmıştır.

Alma ve onun zamanında yaşayan Azizler onun oğlu ve Kral Mosiya'nın oğulları için dua ettiler. Ve bir melek geldi. Dualarınız ve inançlarını gösterenlerin duaları Rab'bin hizmetkarlarını aile üyelerinize yardım etmeleri için getirecektir. Aile üyeleriniz, amacı aileleri bu yaşamda ve ebediyette yok etmek olan Şeytan ve onun takipçileri tarafından saldırıya uğrasalar bile Rab'bin hizmetkarları, onların Tanrı'ya yani eve giden yolu seçmelerine yardım edeceklerdir.

Melek tarafından Genç Alma ve Mosiya'nın oğullarına onların isyanı sırasında söylenen sözleri hatırlarsınız: "Ve yine, melek şöyle dedi: İşte Rab, halkının dualarını ve ayrıca hizmetkarının, baban Alma'nın dualarını işitti; çünkü baban gerçeğin bilgisine getirebilmen için senin adına büyük bir inançla dua etti; bu nedenle, ben de bu amaçla seni Tanrı'nın gücü ve yetkisine inandırmak için geldim, öyle ki kullarının duaları inançlarına göre cevaplanabilsin."¹⁴

Dua eden ve Rab'be hizmet eden sizlere olan vaadim kendiniz ve aileniz için dileyebileceğiniz her nimeti

elde edeceğinizi alamaz. Ama Kurtarıcı'nın size yaklaşacağını ve sizi ve ailenizi en iyi şekilde bereketleyeceğine dair size söz verebilirim. O'nun sevgisinin huzurunu hissedeceksiniz ve başkalarına hizmet etmek için ellerinizi uzattıkça dualarınıza cevap olarak O'nun size yaklaştığını hissedeceksiniz. Siz muhtaçların yaralarını sardıkça ve günahları nedeniyle kederlenenlere O'nun Kefaretinin temizleyiciliğini sundukça, Rab'bin gücü sizi destekleyecektir. Onun elleri sizin ellerinizle birlikte ailenizdekiler de dahil olmak üzere Cennetteki Baba'nın çocuklarına yardım etmek ve onları bereketlemek üzere uzatılmıştır.

Bizim için hazırlanmış görkemli bir eve dönüş vardır. O gün sevdiğimiz Rab'bin vaadinin gerçekleştiğini göreceğiz. O'nunla ve Cennetteki Baba'yla birlikte bizi sonsuz yaşama buyur eden O'dur. İsa Mesih bunu şu şekilde açıklamıştır:

"Siyon'umu başlatıp kurmaya çalışın. Her şeyde emirlerimi tutun.

"Ve emirlerimi tutarsanız ve sonuna kadar dayanırsanız, Tanrı'nın bütün armağanlarının en büyüğü olan sonsuz hayata kavuşacaksınız."¹⁵

"Çünkü yaşayanlar yeryüzünü miras alacaklar ve ölenler tüm emeklerinden dinlenecekler ve yaptıkları işler onları izleyecek; ve onlar kendileri için hazırladığım Babam'ın konaklarında bir taç alacaklar."¹⁶

Cennetteki Baba'nın şu davetine Ruh'un yardımı ile itaat edebileceğimize tanıklık ederim: "Bu benim Biricik Oğlum. O'nu Dinle!"¹⁷

Sözleri ve örneğiyle, Mesih O'na nasıl yaklaşacağımızı bize göstermiştir. Cennetteki Baba'nın vaftiz kapısından O'nun Kilise'sine girmeyi seçmiş her çocuğunun bu yaşamda O'nun sevindirici haberini öğrenme ve O'nun çağrılmış hizmetkarlarından O'nun "Bana gelin"¹⁸ davetini duyma fırsatı olacaktır.

O'nun dünyadaki ve ruhlar alemindeki krallığı içerisindeki antlaşmalı her hizmetkarı O'nun için başkalarını kutsadıkça ve onlara hizmet ettikçe Ruh sayesinde O'nun rehberliğini alacaklardır. Ve O'nun sevgisini bulacak ve O'na yaklaşımdan sevinç duyacaklardır.

Emmaus yolundaki evdeki iki öğrenciyle birlikte o akşam orada bulunmuş gibi emin olarak Rab'bin Dirilişinin bir tanığıyım. Joseph Smith'in aydınlık bir sabahın ışığında Palmyra'daki korulukta Baba ve Oğul'u gördüğünde Rab'bin yaşadığını bildiği gibi ben de O'nun yaşadığını kesinlikle biliyorum.

Bu kilise İsa Mesih'in doğru Kilisesi'dir. Başkan Thomas S. Monson'un sahip olduğu rahiplik anahtarları Cennetteki Babamız ve Rab İsa Mesih ile birlikte ebediyen yaşamak üzere ailelerimizle mühürlenmemizi sağlayan yetkinin tek kaynağıdır. Yargı Günü'nde Kurtarıcı'nın karşısında durup onunla yüz yüze geleceğiz. Bu hayatta O'na hizmet ederek O'na yaklaşmış olanlar için bu bir sevinç zamanı olacaktır. Şu sözleri duymak sevinmemizi sağlayacaktır: "Aferin, iyi ve güvenilir köle."¹⁹ Dirilmiş Kurtarıcı'nın ve Fidyeye ile Kurtaranımız'ın bir tanığı olarak İsa Mesih'in adıyla böyle tanıklık ederim, amin.

KAYNAKLAR

1. Öğreti ve Antlaşmalar 88:63.
2. Öğreti ve Antlaşmalar 6:20.
3. "Abide with Me; 'Tis Eventide," *Hymns*, no. 165.
4. Luka 24:5-7.
5. Markos 16:7.
6. Luka 24:15-18.
7. Luka 24:15-27.
8. Luka 24:28-29.
9. Luka 24:32.
10. Luka 24:46-48.
11. Mosiya 18:8-11.
12. Öğreti ve Antlaşmalar 84:88.
13. Öğreti ve Antlaşmalar 100:1.
14. Mosiya 27:14.
15. Öğreti ve Antlaşmalar 14:6-7.
16. Öğreti ve Antlaşmalar 59:2.
17. Joseph Smith—Tarihi 1:17.
18. Matta 11:28.
19. Matta 25:21.